

Wiosna przyjaźnie wita lubuskie gągoły

2012-03-21

Dzisiaj pierwszy dzień kalendarzowej wiosny, bo ta astronomiczna zaczęła się wczoraj. Świat przyrody budzi się po zimowej drzemce, rośliny zaczynają wegetować, ptaki wracają i zaczynają wesoło śpiewać. Słychać samce kosów i dzięciołów. Pogwizdują kowaliki, świergoczą wróble i mazurki, skrzeczą sroki i sójki. Skowronki już ćwierkają, przebiśniegi wychylają główki, dzień robi się coraz dłuższy. Wiosna przyjaźnie wita lubuskie gągoły.

Ta złotooka kaczka zawdzięcza sławę spektakularnym sposobem opuszczania miejsc lęgowych. Jednocześnie pisklęta wyskakują z dziupli położonych zwykle na znacznych wysokościach, średnio kilkanaście i więcej metrów ponad ziemią. Gągoł *Bucephala clangula* potrzebuje największych z dostępnych dziupli zwykle umieszczonych w tych najstarszych z drzew, których niestety jest niedostatek.

Nadleśniczy Nadleśnictwa Kłodawa Tomasz Kolembkiewicz wraz z pracownikiem nadleśnictwa Mariuszem Urbanem oraz przy współpracy Darii Jachimowskiej pracownika Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, zainicjowali prace w ramach czynnej ochrony tego cennego gatunku, mające na celu zwiększenie jego lokalnej populacji lęgowej.

Jak wykazały obserwacje, teren Puszczy Barlineckiej, będącej Obszarem Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 PLB080001, stanowi jedno z atrakcyjniejszych oraz jedno z najistotniejszych siedlisk lęgowych gągoła w Polsce. Tworzy je bogata sieć zacisznych, śródleśnych jezior rynnowych, zewsząd otoczonych rozległymi kompleksami leśnymi. Szacowana populacja rozrodzca dla całego obszaru Natura 2000 wynosi maksymalnie 130 par. Realizowane działania obejmują jego połowę.

Wspólna inwentaryzacja wykazała, że już tylko w samych granicach Nadleśnictwa Kłodawa, gromadzi się na jeziorach Puszczy Barlineckiej ponad 100 par gągoła, które nie mają możliwości rozrodu. Pary kaczek cały okres lęgowy spędzają na tafli jezior, nie mogąc znaleźć odpowiednich miejsc na założenie gniazd. Udałe lęgi należą do rzadkości.

W związku z tym podjęto intensywne działania w celu zwiększenia liczby miejsc lęgowych. 10 marca 2012 r. dobiegły końca specjalistyczne prace, polegające na montażu ponad 100 imponujących skrzynek lęgowych. Każda, ważąca ponad 25 kg skrzynka, została zamontowana na specjalnie wybranym drzewie (głównie buk, sosna), na wysokości co najmniej 12 m, przez uprawnionego do wspinaczek i prac wysokościowych profesjonalistę oraz zabezpieczona przed drapieżnikami kołnierzem ze stalowymi wąsami. Skrzynki będą czyszczone, a lęgi monitorowane.

Źródło, fot: RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim